

KOMISJONI OTSUS,

24. aprill 2007,

riigiabi C 26/2006 (ex N 110/2006) kohta – laevaehituse ajutine kaitsemehhanism – Portugal

(teatavaks tehtud numbri K(2007) 1756 all)

(Ainult portugali keelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/581/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt osutatud sätetele⁽¹⁾ ja võttes neid märkusi arvesse,

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

- (1) 7. veebruari 2006. aasta kirjas (mis registreeriti 10. veebruaril 2006) teavitas Portugal komisjoni oma kavatsusest anda tegevusabi äriühingule Estaleiros Navais de Viana do Castelo S.A (edaspidi „ENVC“). 13. märtsi 2006. aasta kirjas palus komisjon täiendavaid selgitusi, mille Portugal esitas 28. aprilli 2006. aasta e-kirjas.
- (2) 23. juuni 2006. aasta kirjas teavitas komisjon Portugali oma otsusest algatada kõnealuse meetme suhtes EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 ette nähtud menetlus.
- (3) 25. juuli 2006. aasta kirjas (registreeritud 26. juulil 2006) esitasid Portugali ametiasutused seoses eespool nimetatud menetlusega oma märkused.
- (4) Komisjoni otsus menetluse algatamise kohta avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*.⁽²⁾ Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama oma märkusi. Kolmandad isikud märkusi ei esitanud.

II. ABIMEETME ÜKSİKASJALIK KIRJELDUS

- (5) Abi on suunatud äriühingule Estaleiros Navais de Viana do Castelo S.A. (edaspidi „ENVC“), Portugali laevatehasele, kus töötab ligikaudu 1 000 inimest.

⁽¹⁾ ELT C 223, 16.9.2006, lk 4.

⁽²⁾ Vt joonealune märkus 1.

- (6) 14. novembril 2003. aastal kirjutas ENVC alla lepingule Prantsuse laevaomanikuga Fouquet Sacops S.A. kemiikaali- ja naftatankerite ostmiseks (kere nr 227). Lepingu järgseks hinnaks oli 22 900 000 eurot. Laev anti üle 26. aprillil 2005.

- (7) Portugal tegi ettepaneku anda äriühingule ENVC kõnealuse lepingu täitmiseks abi 1 461 702 euro suuruse toetuse vormis vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1177/2002⁽³⁾ (mis käsitleb laevaehituse ajutist kaitsemehhanismi) ning mida on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 502/2004⁽⁴⁾ (edaspidi „ajutise kaitsemehhanismi määrus“). Ajutise kaitsemehhanismi määrus jõustus 3. juulil 2002 ja kaotas kehtivuse 31. märtsil 2005, seega ei olnud see kehtiv ajal, mil Portugal abist teatas.

- (8) Portugal väidab, et vaatamata sellele oli leping ajutise kaitsemehhanismi määruse alusel abikõlblik järgmistel põhjustel.

- (9) Ajutise kaitsemehhanismi määruse artiklis 4 on sätestatud, et: „Käesolevat määrust kohaldatakse allkirjastatud lõplike lepingute suhtes alates käesoleva määruse jõustumisest kuni selle kehtivusaja lõpuni...“. Seoses sellega väidab Portugal, et kõnealune leping allkirjastati 14. novembril 2003, s.t ajal, mil ajutise kaitsemehhanismi määrus oli veel kehtiv, ning seega on leping abikõlblik.

- (10) Lisaks väidab Portugal, et kõnealuse lepingu raames tegid Korea laevatehased madalama hinnapakkumise, täites seega ajutise kaitsemehhanismi määruse artiklis 2 sätestatud tingimusi, ning et seega on abi õigustatud, et seista vastu Korea laevatehaste ebaausale konkurentsile.

III. AMETLIKU UURIMISEMENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED

- (11) Komisjon märkis oma ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses käesoleva juhtumi suhtes, et tal on kahtlusi seoses abi ühisturuga kokkusobivusega ajutise kaitsemehhanismi määruse alusel järgmistel põhjustel.

⁽³⁾ EÜT L 172, 2.7.2002, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 81, 19.3.2004, lk 6.

- (12) Esiteks olid komisjonil kahtlused seoses abi ergutava toimega. Komisjon märkis sellega seoses, et Portugal ei ole esitanud tõendeid selle kohta, et ajal, mil ENVC lepingu allkirjastas, olid olemas riigi garantiid selleks, et laevatehas abi saaks. Portugalil ei olnud sel ajal üldse kehtivat ajutise kaitsemehhanismi kava. Olemasoleva teabe kohaselt võtsid Portugali ametiasutused otsuse abi andmise kohta äriühingule ENVC (vajalik komisjoni heakskiit) vastu alles 28. detsembril 2005. aastal, s.t. alles pärast seda, kui leping oli allkirjastatud ja laev kohale toimetatud. Seega ilmnis, et äriühingul ENVC puudus lepingu sõlmimiseks stiimul riigiabi näol, võttes arvesse asjaolu, et abi ei olnud projekti lõpetamise ajal kättesaadav.
- (13) Teiseks kahtles komisjon abi heakskiitmise õiguslikus aluses. Komisjon osutas sellele, et ajutise kaitsemehhanismi määrus kaotas kehtivuse 31. märtsil 2005 ja ei olnud seega Portugali abist teatamise ajal enam kehtiv. Kuigi ajutise kaitsemehhanismi määrus oli kohaldatav nende lepingute suhtes, mis allkirjastati selle kohaldamise ajal, on kaheldav, kas komisjon saaks teatatud meetet hinnata vahendi alusel, mis ei kuulunud enam ELi õigusaktide hulka.
- (14) Lisaks märkis komisjon, et Korea vaidlustas ajutise kaitsemehhanismi määru kokkusobivuse WTO eeskirjadega. WTO vaekogu esitas 22. aprillil 2005. aastal aruande, milles järeldas, et ajutise kaitsemehhanismi määrus ja Korea algatatud WTO vaidluse ajal kehtinud mitmed riiklikud ajutise kaitsemehhanismi kavad olid vastuolus vaidluste lahendamist reguleerivate eeskirjade ja protseduuride käsituslepe (edaspidi „käsituslepe“)⁽⁵⁾ artikli 23 lõikega 1. WTO vaidluste lahendamise organ võttis 20. juunil 2005 vastu vaekogu aruande, mis sisaldas ka organi soovitud ühendusele viia ajutise kaitsemehhanismi määrus ja riiklikud ajutise kaitsemehhanismi rakendamise kavad kooskõlla WTO lepingutest tulenevate ühenduse kohustustega.⁽⁶⁾ Ühendus teatas 20. juulil 2005. aastal WTO vaidluste lahendamise organile, et ta on juba täitnud kõnealuse organi otsuse ja soovitud, kuna ajutise kaitsemehhanismi määrus kaotas kehtivuse 31. märtsil 2005 ja liikmesriigid ei saa enam selle alusel tegevusabi anda.
- (15) Kavandatud abi lubamine oleks samaväärne ajutise kaitsemehhanismi määru jätkuva kohaldamisega, mis oleks vastuolus ühenduse kohustusega täita WTO vaidluste lahendamise organi otsust. Komisjon leidis seega kõnealusel etapil, et abi ei saanud olla kooskõlas ühenduse rahvusvaheliste kohustustega.
- (16) Kolmandaks märkis komisjon seoses abi osatähtsusega, et abisumma ületas 6 % lepingulisest väärtusest ja on seega

vastuolus ajutise kaitsemehhanismi määru artikli 2 lõikega 3 lubatud abi suurima osatähtsusega.

IV. PORTUGALI ESITATUD MÄRKUSED

- (17) Portugal märkis, et komisjoni ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses viidatud abisumma (1 401 702 eurot)⁽⁷⁾ ei vastanud teatatud abisummale (1 461 702 eurot).
- (18) Seoses abi osatähtsusega märkis Portugal, et vastavalt ajutise kaitsemehhanismi määruale oli abi suurimaks lubatud osatähtsuseks 6 % lepingulisest väärtusest enne abi andmist (erinevalt komisjoni ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses osutatud 6 % lepingulisest väärtusest)⁽⁸⁾ ja sellele tuginedes vastas abi osatähtsus ajutise kaitsemehhanismi määruale.
- (19) Portugal märkis ka, et ajutise kaitsemehhanismi määru eesmärk oli seista vastu Korea ebaausale konkurentsile ning et kõigile ELi laevatehastele kehtisid ühesugused tingimused määru alusel abi saamiseks. Portugali arvates ei mõjutanud abi seega kaubandust ühisturul ning seetõttu on kaheldav, kas see on käsitletav riigiabina EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.
- (20) Seoses ergutava jõuga esitas Portugal uusi tõendeid, mis näitasid, et laevatehas taotles abi 25. septembril 2003, s.t. enne lepingu allkirjastamist. Sellega seoses esitas Portugal koopia Portugali ametiasutuste 26. septembri 2003. aastal laevatehastele saadetud kirjust, milles Portugali ametiasutused teatasid laevatehasele abi taotluse kättesaamisest ja asjaolust, et abi saamine sõltub komisjon heakskiitmisest. Portugali väitel väljendas kõnealune kiri Portugali ametiasutuste tahet abi anda tingimusel, et kõik õiguslikud tingimused on täidetud.
- (21) Portugal väitis, et varasema praktika põhjal oli levinud arusaam, et Portugal toetab laevaehitusvaldkonnas esitatud abitaotlusi juhul, kui selleks on olemas õiguslik alus (antud juhul ajutise kaitsemehhanismi määrus). Asjaolu, et Portugal kiitis abi ametlikult heaks alles 2005. aasta detsembris, oli tingitud sisemistest administratiivsetest viivitustest. Vaatamata sellele olid laevatehasel ootused abi saamiseks, tuginedes eespool esitatud kaalutlustele (vt põhjendus 20) ja Portugali ametiasutuste üldisele poliitikal kõnealuses valdkonnas. Laevatehasel olid tõendid selle kohta, et Korea laevatehased olid pakkunud madalamat lepinguhinda, kuid laevatehas nõustus lepingutingimustega, eeldades, et ta saab abi Portugali ametiasutustelt.

⁽⁵⁾ Vt EÜ – kaubalaevade kaubandust mõjutavad meetmed, WT/DS301/R, punktid 7.184–7.222 ja 8.1 punkt d.

⁽⁶⁾ Vt WTO dokument WT/DS301/6.

⁽⁷⁾ Kõnealuse otsuse punktid 4 ja 21.

⁽⁸⁾ Kõnealuse otsuse punktid 10 ja 21.

(22) Seoses abi heakskiitmise õigusliku alusega kordas Portugal oma teatistes esitatud märkusi selle kohta, et ajutise kaitsemehhanismi määрус oli abi heakskiitmisel asjakohaseks aluseks, kuna leping allkirjastati ajal, mil ajutise kaitsemehhanismi määрус oli ikka veel kehtiv. Leping allkirjastati enne, kui WTO vaidluste lahendamise organ kõnealuse määрусuse kõlbmatuks tunnistas. Portugal märkis, et olukord ei olnud seega erinev võrreldes teiste liikmesriikide poolt antud abiga (ajutise kaitsemehhanismi kavade alusel) selliste lepingute täitmiseks, mis allkirjastati ajal, mil ajutise kaitsemehhanismi määрус veel kehtis. Lepingute abikõlblikkuse kindlaksmääramisel on tähtis lepingute allkirjastamise hetk, mitte abist teatamise või abi andmise aeg. Portugal märkis ka, et mitte ühelgi abi saanud laevatehasel ei ole pärast WTO vaekogu aruande esitamist palutud abi tagasi maksta. Seetõttu oleks äriühingule ENVC abi andmisest keeldumine vastuolus võrdse kohtlemise üldpõhimõttega.

V. HINDAMINE

(23) Vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kui võrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

(24) Komisjon leiab, et kavandatud meede on käsitletav riigiabina EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses, kuna see antakse riigi vahenditest rahastatava toetuse vormis. Isegi kui ajutise kaitsemehhanismi määрус kohaldataks kõigis liikmesriikides, nagu Portugal väidab, oleks meede valikuline, kuna see on piiratud äriühinguga ENVC. Selline valikuline toetus võib tõenäoliselt moonutada konkurentsi, andes äriühingule ENVC eelise teiste konkurentide ees, kes abi ei saa. Lisaks sellele on laevaehtus majandustegevus, mis hõlmab tihedat liikmesriikidevahelist kaubandust. Seega mõjutab meede liikmesriikidevahelist kaubandust.

(25) Komisjon kinnitab seetõttu, et teatatud meede kuulub EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohaldamisalasse.

Ühisturuga kokkusobivus

Abisumma ja abi osatähtsus

(26) Komisjon kinnitab pärast Portugali esitatud märkusi, et teatatud abisumma on 1 461 702 eurot. Ajutise kaitsemehhanismi määрусuse artikli 2 lõike 3 alusel on enne abi

andmist abi suurim lubatud osatähtsus 6 % lepingulisest väärtusest.⁽⁹⁾ Komisjon järeldab, et teatatud abi vastab ajutise kaitsemehhanismiga lubatud abi suurimale osatähtsusele.

Ergutava mõju

(27) Reeglina võib riigiabi käsitleda ühisturuga kokkusobivana ainult siis, kui abi saavat äriühingut on vaja ergutada tegutsema viisil, mis aitaks kaasa vastava erandiga kavandatud eesmärkide saavutamisele.⁽¹⁰⁾

(28) Sellega seoses märgib komisjon, et ajutise kaitsemehhanismi määрусuse eesmärk oli „võimaldada ühenduse laevatehastel ebaausast Korea konkurentsist toibuda” (vt põhjendus 6). Otsene abi kuni 6 % lepingulisest väärtusest enne abi andmist võib seega olla lubatud eeldusel, et Korea laevatehas pakkus sama lepingu raames konkurentsi madalamat hinda pakkudes (artikkel 2).

(29) Portugali esitatud uued tõendid näitavad, et laevatehas taotles abi enne lepingu allkirjastamist. Lisaks esitas Portugal koopia Portugali asjakohaste ametiasutuste (Tööstuse peadirektoraat) 26. septembri 2003. aasta kirjast äriühingule ENVC, milles kinnitatakse abitaotluse kättesaamist, taotletakse tõendeid ajutise kaitsemehhanismi määрусuse artikli 2 lõikele 1 vastavuse kohta (s.t. tõendid selle kohta, et lepingu raames pakkus Korea laevatehas konkurentsi madalama hinnaga – laevatehas esitas hiljem kõnealuse tõendi) ning milles tuletatakse laevatehasele meelde, et abi andmine sõltub selle eelnevast teatamisest komisjonile ja komisjoni eelnevast abi heakskiitmisest. Komisjon leiab, et eespool nimetatud asjaolud näitavad Portugali ametiasutuste tahet abi anda, kui kõik tingimused on täidetud. Kuna abi andmiseks vajalikud tingimused näisid antud juhul olevat täidetud, võis laevatehas eeldada, et ta saab abi.⁽¹¹⁾ Selle põhjal on komisjoni kahtlused ergutava mõju suhtes hajutatud.

⁽⁹⁾ Määрусuse (EÜ) nr 1540/98 artikli 1 punktis f (EÜT L 202, 18.7.1998, lk 3), millele viidatakse ajutise kaitsemehhanismi määрусuse artikli 2 lõikes 6, on sätestatud, et „lepinguline väärtus enne abi andmist tähendab lepingus kindlaks määratud hinda, millele lisandub mis tahes abi, mis on tehasele otse antud”. Selle põhjal vastab abi summa (1 461 702 eurot) 6 % „lepingulisest väärtusest enne abi andmist” (22 900 000 eurot + 1 461 702 eurot) ja vastab suurimale lubatud osatähtsusele.

⁽¹⁰⁾ Vt otsus kohtuasjas 730/79, *Philip Morris v komisjon*, [1980] EKL 2671, punktid 16 ja 17.

⁽¹¹⁾ Vt analoogia põhjal: Regionaalabi suunised aastateks 2007–2013, artikkel 38: „abi antakse ainult nende abikavade korral, mille puhul abisaaja on esitanud abitaotluse ja kava haldamise eest vastutav asutus on seejärel kirjalikult kinnitanud, et üksikasjaliku kontrollimise tulemusel on tuvastatud projekti vastavus abikavaga kehtestatud kõlblikkuse tingimustele enne projekti kallal töö alustamist.” Juhul kui abi suhtes kohaldatakse eraldi teatamise kohustust ja komisjoni heakskiitu, peab abikõlblikkuse kinnitamine sõltuma komisjoni abi heakskiitvast otsusest (ELT C 54, 4.3.2006, lk 13).

Õiguslik alus

- (30) Komisjon märkis ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses, et ajutise kaitsemehhanismi määrus kaotas kehtivuse 31. märtsil 2005 ja ei olnud seega Portugali abist teatamise ajal enam kehtiv. Kuigi ajutise kaitsemehhanismi määrus oli kohaldatav nende lepingute suhtes, mis allkirjastati selle kohaldamise ajal, on kaheldav, kas komisjon saaks teatatud meedet hinnata vahendi alusel, mis ei kuulunud enam ELi õigusaktide hulka.
- (31) Portugali ametiasutuste esitatud märkused pärast ametliku uurimismenetluse algatamist ei ole kõnealusel juhul hajanud komisjoni kahtlusi.
- (32) Seoses teatatud abiga märgib komisjon, et praktika kohaselt võetakse hindamise aluseks hindamise ajal kehtivad õigusaktid,⁽¹²⁾ kui kehtivates õigusaktides ei ole sätestatud teisiti. Portugal kiitis abi riiklikul tasemel heaks (seades tingimuseks komisjoni heakskiitmise) ja teavitas sellest komisjoni alles pärast seda, kui ajutise kaitsemehhanismi määrus oli oma kehtivuse kaotanud.
- (33) Portugal on jätkuvalt seisukohal, et ajutise kaitsemehhanismi määrus on kõnealuse lepingu suhtes kohaldatav, tuginedes määru artiklile 4, milles on sätestatud, et: „Käesolevat määrust kohaldatakse allkirjastatud lõplike lepingute suhtes alates käesoleva määru jõustumisest kuni selle kehtivusaja lõpuni...”. Portugal väidab, et kõnealune leping allkirjastati 14. novembril 2003, s.t ajal, mil ajutise kaitsemehhanismi määrus oli veel kehtiv, ning seega on leping abikõlblik.
- (34) Komisjon leiab siiski, et eespool tsiteeritud artiklis 4 ei ole kindlaks määratud ajutise kaitsemehhanismi määru kohaldamise ajalist piirangut. Pigem on määru ajutine kohaldamine määratletud artiklis 5,⁽¹³⁾ milles on sätestatud, et „määrus kaotab kehtivuse 31. märtsil 2005”.
- (35) Seevastu artikliga 4 on ette nähtud abi ühisturuga kokkusobivuse täiendavad tingimused. Seda kinnitab ka artikli 4 teine osa, millega nähakse ette, et ajutise kaitsemehhanismi määrust ei kohaldata „lõplike lepingute suhtes, mis on allkirjastatud enne seda, kui ühendus on teatanud Euroopa Liidu Teatajas, et on algatanud Korea vastu vaidluse lahendamise menetluse [...] ning lõplike lepingute suhtes, mis on allkirjastatud vähemalt üks kuu pärast seda, kui komisjon on teatanud Euroopa Liidu Teatajas, et vaidluse lahendamise menetlus on lõpetatud või peatatud”.
- (36) Eespool esitatud põhjal on selge, et ajutise kaitsemehhanismi määrust võis kohaldada ainult seni, kuni menetleti vaidlust Koreaga⁽¹⁴⁾ ja kindlasti mitte pärast 31. märtsi 2005.
- (37) Sellist tõlgendust toetab ka ajutise kaitsemehhanismi määru sätestatud eesmärk: „et aidata ühenduse laevatehaseid nendes turusegmentides, mis on Korea ebaausa konkurentsi tõttu kandnud tõsist kahju, tuleks erandliku ja ajutise meetmena ... [kehtestada ajutine kaitsemehhanism] piiritletud turusegmentides vaid lühikeseks ajaks”⁽¹⁵⁾ (põhjendus 3).
- (38) Asjaolu, et nõukogu ei uuendanud kõnealust määrust pärast selle kehtivuse kaotamist, on selge viide sellele, et nõukogu ei kavatsenud enam lubada komisjonil abi heaks kiita ajutise kaitsemehhanismi määru alusel. See on kooskõlas asjaoluga, et ühendus teatas WTO vaidluste lahendamise organile, et liikmesriigid ei saa enam kõnealuse määru alusel tegevusabi anda.
- (39) Seoses sellega märgib komisjon, et ajutise kaitsemehhanismi tõlgendamist tuleks vaadelda ka ühenduse rahvusvaheliste kohustuste taustal. Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleb ühenduse õigusakte alati kui võimalik tõlgendada viisil, mis oleks kooskõlas rahvusvahelise õigusega, sealhulgas ühenduse kohustustega, mis on seotud WTOga.⁽¹⁶⁾
- (40) WTO vaekogu aruandes ja WTO vaidluste lahendamise organi otsuses, millega kõnealune aruanne vastu võeti, tunnustati ajutise kaitsemehhanismi määru kõlbmatuks, kuna see on vastuolus WTO eeskirjadega, ning nõuti ühenduselt ajutise kaitsemehhanismi määru kohaldamise lõpetamist. Ühenduse kohustus täita WTO vaidluste lahendamise organi otsust hõlmab ka tulevikus tehtavaid otsuseid, mis käsitlevad uue abi andmist ajutise kaitsemehhanismi määru alusel.⁽¹⁷⁾ Pärast WTO vaidluste lahendamise organile teatamist, et ta on kõnealuse organi otsuse ja soovitusel juba täitnud, kuna ajutise kaitsemehhanismi määrus kaotas kehtivuse 31. märtsil 2005 ja liikmesriigid ei saanud enam selle alusel tegevusabi anda, kohustus ühendus mitte lubama uue abi andmist kõnealuse määru alusel. Sellest tulenevalt oleks käesoleva abi heakskiitmine vastuolus ühenduse rahvusvaheliste kohustustega.

⁽¹²⁾ Vt juhtum N 122/2005 „Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldab komisjon teatatud projektide suhtes nende ühisturuga kokkusobivuse hindamise ajal kehtivaid eeskirju.”

⁽¹³⁾ Muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 502/2004.

⁽¹⁴⁾ Põhjendus 7 kinnitab kõnealust hinnangut: „ajutise kaitsemehhanismi võib lubada kehtestada pärast seda, kui ühendus algatab Korea vastu vaidluse lahendamise menetluse [...] ning mehhanismi ei või enam lubada kehtestada, kui vaidluse lahendamise menetlus on lõpetatud või peatatud [...]”.

⁽¹⁵⁾ Meie allakriipsutused.

⁽¹⁶⁾ Kohtuasi C-53/96 *Hermès International v FHT Marketing Choice BV* [1998] EKL I-3603, punkt 28; kohtuasi C-76/00 *P. Petrotub SA and Republica SA v Euroopa Liidu Nõukogu* [2003] EKL I-79, punkt 57.

⁽¹⁷⁾ Vt EÜ – kaubalaevade kaubandust mõjutavad meetmed, WT/DS301/R, punkt 7.21.

(41) Arvesse tuleb võtta ka asjaolu, et Portugal ei esitanud teatist mõistliku aja jooksul. Portugal teavitas meetmest alles 7. jaanuaril 2006, s.t umbes 27 kuud pärast laevatehase abitaotluse registreerimist, 10 kuud pärast ajutise kaitsemehhanismi määruse kehtivuse lõppemist ning 6 kuud pärast seda, kui ühendus oli WTO vaidluste lahendamise organile teatanud, et liikmesriigid ei saa enam ajutise kaitsemehhanismi määruse alusel tegevusabi anda. Võttes arvesse määruse erandlikku ja ajutist laadi ja EÜ kohustusi WTO ees, millest Portugal oli teadlik, ei saanud Portugal eeldada, et mehhanismi saab jätkuvalt kohaldada pärast selle kehtivuse lõpptähtaega.

(42) Komisjon märgib lisaks, et isegi kui äriühingul ENVC olid ootused abi saada, ei andnud see laevatehasele õigust abi saada, kuna abi andmine ei sõltunud mitte ainult Portugali heakskiidust, vaid ka abist teatamisest ja komisjoni heakskiidust.

(43) Samuti ei ole vastupidiselt Portugali väitele võrdse kohtlemise põhimõtte kõnealusel juhul asjakohane. Laevatehastel nendes liikmesriikides, kellel oli olemas ajutise kaitsemehhanismi kava, oli õigus saada abi kavade põhjal, mille komisjon kiitis heaks enne 30. märtsi 2005. Komisjon ei ole pärast nimetatud kuupäeva enam teinud otsuseid uue abi heakskiitmiseks ajutise kaitsemehhanismi määruse alusel. Komisjon märgib ka, et vastavalt WTO vaidluste lahendamise organi otsusele kehtib ajutise kaitsemehhanismi määruse alusel uue abi andmise keeld nii abi suhtes, mis on kavade alusel heaks kiidetud kui ka sihtotstarbelise abi suhtes, jättes seega eristamata laevatehastele kava alusel antava abi või antud juhul kavavälise sihtotstarbelise abi (vt eespool punkt 14: WTO vaidluste lahendamise organi otsuses soovitati ühendusel viia WTO lepingutest tulenevate kohustustega kooskõlla mitte

ainult ajutise kaitsemehhanismi määrus, vaid ka riiklikud ajutise kaitsemehhanismi kavad).

(44) Eespool esitatu põhjal järeltab komisjon, et teatatud abi ei saa ajutise kaitsemehhanismi alusel heaks kiita. Võttes arvesse asjaolu, et kõnealuse abi suhtes ei kehti mitte ükski EÜ asutamislepingu artikli 87 lõigetes 2 või 3 sätestatud erand, on abi ühisturuga kokkusobimatu,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Teatatud abi summas 1 461 702 eurot, mille Portugal kavatses anda äriühingule Estaleiros Navais de Viana do Castelo SA seoses äriühingu allkirjastatud lepinguga, ei saa lubada vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1177/2002 (mis käsitleb laevaehituse ajutist kaitsemehhanismi), mida on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 501/2004. Sellest tulenevalt on abi ühisturuga kokkusobimatu. Abi ei tohi rakendada.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Portugalile.

Brüssel, 24. aprill 2007

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Neele KROES